

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenšči ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., pa pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovito pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Drugi dan budgetne debate.

Na Dunaji 3. dec. [Izv. dop.]

Denes je tudi vlada slišala mnogokatero resnično in obsojujočo besedo.

Prvi mej govorniki je bil slovenski poslanec dr. Vošnjak. (Njegov izvrstni govor prinesemo ves po stenografičnem zapisniku v prihodnji številki našega lista. Ur.)

Moravski Nemec Auspitz je skušal pobijati dr. Vošnjakove terjatve slovanskih šol in je dejal: „Jaz menim, da gospodje, ki terjajo slovanskih srednjih šol, zamenjujejo preveč cilj in sredstvo. A šola nij namen sam zase, nego sredstvo s katerim se ljudstvo do višje omike pripravi.“

Dr. Meznik mu je izvrstno odgovoril: „Mi Slovani smo polnoletni in ne potrebujemo nič jerebskega vodstva, torej vsi dobri sveti o sredstvih in ciljih nič ne pomagajo. Narodnost se more z državnega stališča tako obravnavati kakor vera: naj se pusti vsacemu po svoje zveličanim biti, potem je mir mej konfesionalnimi društvi. Naj se pusti vsaki narodnosti na podlagi svojega materinega jezika izražati se, naj se pusti na narodnostnem kakor na religioznem polju dobrohotno toleranco vladati in narodnostno vprašanje je rešeno.“

„Ko se je prej govorilo, da nam je vojna od leta 1866 finančno škodovala, vpraša dr. Meznik, ali niso ravno Slovani vedno rekli, da Avstrija nema na Nemškem ničesa iskati. Ko bi se bilo nje poslušalo, ne bilo bi one vojne. — Deficit še ne bode izginil, nego se bode posebno leta 1877, ko bode trebalo novo nagodbo z Ogorsko delati, pokazal, ker s to sosedno državo zmirorom slabe finančne pogodbe delamo. „Ne-ovržna resnica je, da ima propadajoča ma-

terijalna blagost ljudstva uzrok v napačni politiki. Da zdanja vladna sistema ne more škode popraviti, ki je narejena na vseh oblastjih gospodarstvenega življenja, to je jasno. Kajti politična sistema, katera mora vso svojo delavnost na to obračati, da sebe utrjuje, ki vse delo na to porabi, da bi svoje gospodstvo osigurala, — ne more se za gospodarstvene interese brigati. To more le vladna sistema, katera bi bila od vseh narodov podpirana. Sistema, ki umeteljno gospodstvo manjšine nad večino narodov utrditi hoče, rabi vedno novih sredstev, da nezadovoljne kroti. Torej se ne bo pomagalo pri odpravljenju gospodarstvenih škod, ako se stvar od druge strani ne prime. Pomoč je le ako naša politika drugi pot nastopi in sicer oni pot, ki ga je Nj. vel. cesar zaznamoval s svojim geslom: viribus unitis.“

„Če pa hočemo s zedinjenimi močmi delati“, pravi Meznik dalje, „mora vsak državnik svoje oko obrniti na kraljestvo Češko, ki je najmočnejše v plačevanju davkov. Dokler bodo v tem kraljestvu politični in narodni razdori, ne more se misliti o ozdravljenju finančnih zadev. Zmotnjava je, ako gospodje mislijo, da so z volilno reformo položili zadnji kamen v stavbi ustave, zmotnjava ki se bode v vetrove razpihala, kakor že marsikatera domišljenost. Brez Češkega se ne more zapadna polovica monarhije urediti. Da pa zdanja vlada nij pravega pota nastopila za to, to je sploh znano. Ona dela založnice, a pri nas na Moravskem je vlada založnice podirala iz ničevih uzrokov, samo ker so bili v rokah opozicije, da je s tem nas pobijala. (Ohoklici!) Jaz bom po aktih dokazal ob svojem času, da je to resnica in

moram le obžalovati, da se je vlada tako spozabila, da je založnice uničevala, ki so važna podloga ljudstvenega blagostanja. Ravno tako je vlada uničila češko patrijotično-ekonomično društvo, ki je sto let delalo na korist dežele.“

„Ali je bilo politično pametno, da ste vi češko opozicijo, ki je bila pred 14 leti sem prišla, iz te zbornice izrinili, ker jej niste goveriti pustili, preglasavali jo in celo psovali z vitezi žalostne postave. (Ugovor na levi. Predsednik Rechbauer odbija, da bi bil kdo v tej zbornici psovan. Dr. Meznik pak reče): V stenografične protokole pogledjte, pa boste videli... Torej misliti bi bilo treba o sredstvih, kako ustavo res tako sestaviti, da bo za vse narode in dežele. Ali bomo za Magjari ostali, ki so svoj dolgoletni konflikt s Hrvatsko srečno rešili? Čas bi bil, da se enkrat slovensko prebivalstvo kuratela reši.“

Dr. Maks Menger govori potem za vlado. Za njim vstane poslanec isterskih Slovencev in Hrvatov:

dr. Vitezić, in pravi: „Ko sem se oglasil k besedi, hotel sem pojasniti žalostno stanje slovanskega prebivalstva v Istri in protipostavno ravnanje, s katerim se v šolah in povsod muči. Ker pa je uža eden gospod predgovornik (dr. Vošnjak) enak položaj slovenske dežele izvrstno narisal, odpo-vedujem se svojej nameri.“ — Govornik potem graja, da zbornica nij v budgetni odsek nobenega poslanca volila za Istro, Trst in Goriško, da si so te primorske dežele gotovo važne uže zarad pomorstva.

Listek.

Raztreseni listi.

III.

Za pečjo je mačka skledo kislega mleka preobrnila.

Hrum in ropot po hiši, in eno uro star dečko v zibeli je zaglal glasen jok.

„Kaj pa je?“ prisopiha oče v hram in mlada mati v postelji zastoče.

„Dobro znamenje“, prorokuje stara babica, tolaživši mladega kričača v zibeli; „le mirni bodite, to je dobro znamenje. Ta fant, pri čegar rojstvu se take reči godé, ta fant bode še imeniten gospod.“

Oče posluša strmeč te proroške besede, in ko pobira izza peči mlečnate črepinje, ntrdi se v njem misel, da bo fant moral študirati.

In tako je tudi bilo.

Par let se je plazil po trebuhu pred hišo in po hiši, par let je tekal kot samosrajčnik okolo, par let je „prodajal platno“, — kakor pravijo — par poznejših let se je vklanjal šibi vaškega šolmoštra, in ko je prišel zopet sveti Mišel, peljal je našega junaka oče, spominjaje se besedij stare babice, v glavno mesto — študirat.

In tu je bil mnogo, mnogo let; študiral je, v prostih urah se je vznemirjal in poganjajal za „narod“ — bil je vnet rodoljub.

Nosil je tedaj še okorne črevlje, prekratke hlače iz domačega sukna, in dolge, črne škrijce.

Pa „svet vrti se neprestano“, in natorna postava, o katerej Kant pravi, da je „die Beziehung der Idee auf die Form der Erscheinung“, vlada svet.

Črevlji na „kveder“ so se spremenili v elegantne „štiflete“.

In od nog navzgor je jela napredujoča kultura lizati in prekučovati, ter je lizala in prekučovala tako dolgo, da je vendar naposled dospela do vrhunca, do glave. Kaj moremo mi za to, da je stoprv na zadnje prišla tja gori?

V tistem času, ko se je končno dovršila ona sprememba, premetaval je naš junak uže pandehte in kanoniste na dunajskem vseučilišči.

Z lepo palico v rokah, o katerej je pripovedoval, da jo je enkrat minister vnanih zadev z desnim očesom po strani pogledal, je ponosno korakal mimo svojih nekdanjih kolegov in rojakov. Kaj bi ne, prihodnji „hofrath“ je tičal v njem.

Stara babica, in mačka za pečjo, ste vedeli dobro, kaj pomeni kislo mleko.

In tudi naš dvorni svetovalec je vedel, „da človek toliko velja, kar plača“; pa to nij „srecu rane vsekalo krvave“, in tudi

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. decembra.

V državnem zboru je minister poljedelstva predložil postavo o varstvu ribarstva. — Potem se je nadaljevala budgetna debata. (Glej članek.)

V odseku za popravilo politične administracije sta govorila tudi Winkler in Hohenwart. Prvi je naglašal, da so politične oblasti sedaj od občin preveč ločene in odtujene, ter da je želeli, da se pomnože. Hohenwart pak je poudarjal, da se ta reforma ne da drugače dobro izvesti, če se tudi občinske postave v deželah ne spremenijo, ker te so podloga vsega zidanja politično-administrativnega poslopja.

4. decembra se je začela specialna debata o budgetu. Dittes in Steudel sta proti potrebi ministra brez portfelja. Minister Auersperg to priliko porabi in zatrdi, da je ministerstvo "harmonična celota". Pri točki "ministerstvo notranjih stvari" graja Giskra samovoljno postopanje namestnika Rodiča. Minister Lasser obeta, da bode zaradi elementarne nesreče na Dolenjskem Kranjskem država pomagala.

Dalmatinskega deželnega zbora postava o uvedenju slovanskega jezika v srednje šole nij dobila cesarskega potrjila. Stremajer je zopet zmagal za enkrat!

Hrvatska vlada izjavlja, da bode za leto 1875 s 45 procentno kvoto, ki jej od deželnih dohodkov za avtonomno vladanje in za upravo gredo (okolo 3 milijone) lahko izhajala in še 40.000 gold. za nove ceste izdala.

Vnanje države.

V **srbski** skupščini je bila 3. t. m. adresna debata. Večina in manjšina odbora ste podali vsak svojo osnovo adrese. Predlog večine izreka željo o varstvu mitnin in o odpravi samostanskega premoženja, ter izražuje nasproti turški porti ostro obnašanje. Vlada ne meni te adresne osnove sprejeti, in tudi skupščina je ne bode menda potrdila. Diplomatična loža je bila polna in tudi galerije so bile prepolnjene.

Ruski car se je 2. t. m. vrnil s so-progo cesarjevičev iz Livadije v Carskojeselo. 3. t. m. ob 1. uri se je pripeljal v Peterburg k slavnosti gardnega polka Semenovsky, potem se je pak slavnostno odprlo novo admiralitetno nabrežje. Mesto je v zastavah, carja so povsodi pozdravili z burnimi hurra-klici. V zimskeji palači je bil pak obed za 200 oseb, h kateremu so bili povabljeni generaliteta in oficirji Semenovskega polka.

Bismark je vedno srdit. V seji 4. decembra je klerikalce obdolžil, da so krivi, da ga je Kulman napal. Ti so kričali "pfui" in nastal je buren prizor mej Bismarkom in

centrom. Windhorst je Bismarku očital, da ščuje stranko na stranko, Bismark je pa kazal na ščuvanja ultramontanskega novinarstva.

Iz **Amerike** se poroča, da poslanica Grantova do kongresa, ki se prečita bodočnji pondeljek, poudarja zopetno potrebo metalnega denarnega plačevanja, zahteva dalje novih zidanj za pomorstvo, ter obsega priporočilo, naj se dovoli dovoz tujezemskih surovin ali brez ali pa proti znižanej uvoznini.

Dalje se "Times" piše, da se je razbil blizu Quessant parnik "La Platta", ki je plul v južno Ameriko. 15 oseb brez hrane se je rešilo v mali čoln, katere je zjutraj popotna ladija "Gareloch" sprejela, ter izročila "Autenoru". Kapitan in drugih 60 oseb je baje poginilo.

Dopisi.

Iz Maribora 3. dec. [Izv. dop.] (Mestne volitve. — Naša čitalnica.)

Nek vaš dopisnik od tukaj vam je poslal za zadnjo nedeljo dopis, v katerem proglašal kandidate za mestni zbor, kakor so jih baje eni sestavili. Naši Nemci in nemškutarji so močno segali po dotični številki "Slovenskega Naroda" in "puhštaborali" so kandidate kakor znajo. Po nedolžnem so marsikaterega naših prvakov sodili, da je listo sestavil, kar nij res, kakor veste. Vsi pa priznajo, da je kandidatna listina izvrstno sestavljena, da Maribor nema boljših mož, katerim bi mogel svojo osodo zaupati. Zato bodo tudi razen kacic treh, o katerih je gotovo tudi vaš dopisnik uže prej vedel, da jih voliti tu nij mogoče, da si so kapacite, vsi drugi tudi voljeni, če mesto tudi neče širokoustnežem svoje osode v roke dajati.

Pred enim tednom smo v naši čitalnici zborovali. Ker je udeleževanje čitalnice slabo, čul se je predlog naj čitalnica neha. Dr. Dominkuš, povsod prvi, kjer gre varovati in pospeševati narodne interese, bil je proti temu in je nasvetoval, naj se naša čitalnica preorganizira, zlasti bode s tem ude vabila, da osnuje pevsko društvo. Ta nasvet je bil sprejet in da je bila misel zdrava, kaže to, da je precej oglasilo se 15 pevcev. A žalibog zdaj nam manjka pevovodje, ker gosp. Miklošič pravi, da zaradi obilega posla ne more pevovodja biti. Bojimo se torej, da bode dobra misel zopet zaspala. — Vsakako je treba, da se v tem kaj stori, da vendar ne pridemo, ob to društvo, ki ima še kapitala 600 gld. torej ne hira iz denarnih sla-

bostij. Naj bi se vendar naša odrasla narodna mladina, ki jo je v Mariboru dovelj, na noge postavila.

Z Dunaja 3. decembra [Izv. dop.]

Z debato v državnem proračunu je prišlo zopet več življenja v državni zbor. Obširno in suhoparno posvetovanje o akcijski postavi je zbornico in galerijo uže tako otrudilo, da je včas komaj zadostno število poslancev bilo pri sejah, galerija pa je samo malo poslušalcev kazala. Včeraj pak se je začela generalna debata o državnem proračunu in politične in narodne stranke so se zopet prijele v hudem govorniškem boji. Ker letos nij bilo adresne debate, so si opozicijske stranke izbrale privoljenje državnega proračuna, da dokažejo za državo in narode nevarno delovanje sedanje vladne sisteme. Proračun in celo sedanje narodno-gospodarsko stanje dajati prilike dovolj, vladi marsikatero grenko resnico povedati. Kaže se, da bode deficit v prihodnjem letu znašal blizu 20 milijonov goldinarjev; povsod pa je veliko pomanjkanje denarjev, trgovina in obrtnost hirati in kar je kmetijskih pridelkov ne more se leško prodati. Gospodarska kriza, kakor huda mōra leži na vladi in na celi ustavoverni stranki in nij več videti ne zmagosne ošabnosti, s katero se je iz početka direktnega državnega zbora gledala opozicija. Debata se je tedaj menj sukala o proračunu, nego o vladni sistemi in njenih nasledkih. Od strani opozicije so včeraj govorili gg. Herman, dr. Pražak in Greuter, denes dr. Vošnjak, dr. Meznik in Vitežič. Ravno toliko je bilo ustavovernih govornikov. Generalna debata še tudi denes nij bila končana. Pričakuje se, da se jutri od ministerske klopi odgovarja na hude in resnične napade, ki so, kakor strele letale iz ust opozicijskih govornikov. Po dr. Vošnjakovem govoru, v katerem je hudo šibal germanizacijo, s katero vlada Slovence tišči in sistematično proganjanje slovanske narodnosti ter navedel mnoge čine, ki zaznamujejo vladne namene proti Slovonom sploh in Slovincem posebej, oglasil se je ljubljanski dr. Schaffer k besedi, pa je nij več dobil, ker je debata bila poprej sklenena. Herman in Greuter sta govorila iz cerkvenega, dr. Pražak in dr. Meznik iz državno-pravnega stališča. (Govor dr. Vošnjakov prinesemo po stenografskih zapisnikih. Uredn.)

„vera v sebe mu nij bila vzeta“, nego mislil si je z Goethejem: „O Weisheit, du red'st wie eine Taube“, in ko se je necega dne predstavil v fraku različnim „hofratom“ in „sekcionsšefom“, se nij več spominjal, da je nosel nekdanj črevlje na kveder, prekratke hlače in dolgo suknjo narejeno pri kmetem krojači.

Mnogo zelenih pomladi je minulo, in tudi pri nas doma, na Slovenskem kjer, kakor pravijo nekateri, vedno vse pri starem ostaje, se je vendar mnogo predrugačilo.

In našega junaka najdemo zopet v domovini. S se svojim praktičnim realizmom si je pomagal kvišku, in sedaj je bil samostojen „paša“ v lepem kraju, lepe naše domovine.

Oženil se je bil; pravijo sicer, da so v nekih uradniških krogih ženitve to, kar je dobra gnojnica sadnim drevesom; prej hirajo in hirajo, — drevesa namreč — ko jim pa

skrbni gospodar prilije — potem rasejo in rasejo, rode cvet in sad, in gledajo ponosno na one male revčke, katerim manjka take — gnojnice. Pa mi ne vemo tega, in tudi o našem junaku hočemo le konstatirati, da si je bil — prilil.

Sedaj je bil „paša“.

O mačka za pečjo, zakaj si preobrnila kislo mleko!

Paševal je dolgo; predolgo za tiste ki so mu bili podložni.

In ko je enkrat zlati majnik zelenil goro in plan, šla je po beli, ravni cesti dolga, velikanska — procesija.

Križev nij bilo, tudi duhovnika ne poleg. Star kmetisk mož je molil litanije vseh svetnikov in svetnic. In kadar je izgovarjal imena apostelov, mučencev ali izpaznovalcev, šel je od ust do ust v mnogobrojnem spremljevalstvu globokočuteni klic: „Prosi za našega —, da bi ga bog prelozil“.

Pri cesti so kopali delavci prekop. In ko so čuli, za koga moli procesija, popustili so matike in lopate, vzeli klobuk po-božno v roke, in šli za procesijo, izdihovaje: „Prosi za našega —, da bi ga bog preložil, reši nas njega“.

O ti grda muca zapečkom, zakaj si preobrnila kislo mleko! —

Teklo bode še nekaj let! Kakova bodo, tega ne vemo; pa necega dne bodo zvonili zvonovi, in po mestu bode šel tibi pogreb. Nesli bodo vunkaj v tiho, črno zemljo starega penzionista, dosluženega moža. On je služil, in to pove — vse.

Zvečer bodo prijatelji sedeli v navadni gostilni — brez njega, in ta in oni bode vedel povedati kaj zanimivega o umerlem. Drugi dan pak bodo govorili o — vremenu.

J. K. K.

Domače stvari.

— (Volitve v trgovinsko zbornico.) Vladna ali nemškutarska stranka s Vestenekovimi manevri, če bodo obveljali, misli zmagati v montanističnem oddelku in v trgovinskem. V obrtniškem oddelku zmagata narodna stranka menda sigurno. Zdaj se bodo dela reklamacije proti samovoljnim naredbam, katere zapisnik volilcev kaže.

— (Postojnska čitalnica) sklicuje občni zbor svojih udov na 13 dan tekočega meseca decembra, to je v nedeljo popoldne ob 6. uri v čitalnico. K temu se uljudno vabijo vsi družbeniki. Dnevni red: 1. Govor in poročilo o društvenem delovanju pretečenega leta. 2. Poročilo blagajnikovo o denarnih zadevah; predlaganje računa od leta 1874 in proračuna za 1875. leto. 3. Posvetovanje in sklepanje o naročbi časnikov za 1875. leto. 4. Posvetovanje in sklepanje zaradi stanovanj. 5. Volitev pregledovalcev računa. 6. Posamezni nasveti družbenikov. 7. Volitev predsednika, odbora in iz odbora — tajnika, blagajnika in predsednikovega namestnika.

— (P. T. u dom novomeške čitalnice.) Odbor uljudno vabi vse č. gg. ude, da se v obilnem številu udeležijo javnega občnega zbora, ki bo 8. t. m. ob 4 uri popoldne v čitalnični sobani. Na dnevnem redu bo volitev novega odbora. Odbor.

— (Umrlo) je meseca novembra v Ljubljani 81 osob, mej njimi 46 moškega in 35 ženskega spola, — največ na difteritis.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani 30. nov.

Na zatožni klopi sedi Jožef Korač, 28 let star, rudarski delavec iz Vač, zatožen zaradi hudodelstva rop.

Iz zatožnega spisa povzamemo sledeče: V četrtek 19. februarja 1874 prideta Jožef Knez po domače Podkrajšek iz Volovjega dola in Marka Smrkol iz Videreže už jutraj v gostilnico Janeza Kimovca po domače Glažarja iz Vač, kjer sta cel dan skupaj pila. Proti poldnevnu pride tudi kajžarski sin Jožef Korač iz Vač v to gostilno, ter se pridruži Jože Knezu in Marku Smrkolu, katera sta zanj pijačo plačala. V mraku zapustita Jože Knez in Jože Korač skupaj Kimovčevo gostilno, pa gresta v Jarnej Indofovo gostilno v Vačah, kjer sta oba en „frakelj“ žganja izpila. Ko je Jože Knez plačeval, odide Jože Korač, pa pride pozneje pri Lauferjevi hiši zopet k Jože Knezu rekoč: „Nikar se me ne boj, greva skupaj naprej, ker imam v Mačkovcu nekaj opraviti.“ Komaj pa gresta kake tri streljaje dalje skupaj, ko se Jože Korač od svojega tovariša loči, ter proti Mačkovcu krene, Jože Knez pa svojim potom domov gre. Ko pa poslednji za kacih 5—10 minut pozneje pride na obgozdeni vrh blizu Mačkoveca, pribiti Jože Korač s kolom v roci za njim, ter ga kake trikrat po hrbtu udari; potem skoči nanj, ga zgrabi za vrat, ter ga vrže na tla in mu, ko se nij mogel več braniti, odpre „lajhele“, ter siloma izvleče iz njegovega notranjega žepa listnico, katero si prisvoji. V listnici je bilo gotovine 32 gld. in sicer 2 bankovca po 10 gld., dva po 5 gld. in 2 po 1 gld. Ko po doprinešenem ropu Jože

Knez vstane in storilec, ki je kaka 2 sežnja oddaljen stal, reče: „lump, saj te poznam. bova uže zopet skup prišla,“ pobere Korač zopet kol in teče z njim za bežečim Knezom precej dolgo, vendar ga nij ujel. A če tudi ga storilec nij več preganjal, si Jože Knez nij upal sam naprej domov iti, in je zato v Bukovci pri Jaku Zupančiču prenočil.

Ta način dejanja je povzeti iz izpovedbe poškodovanega Kneza, katera je v soglasji z preiskovanjem, ki Jože Korača določno zaznamovava kot storilca.

To silovito dejanje, katerega se dolži Jože Korač, utemeljuje objektivno hudodelstvo rop po §. 190 in 194 k. z. ki se kaznuje po §. 194 k. z.

Obdolženi Jože Korač sicer prizna, da je omenjeni dan z Jožef Knezom do mraku v Vačah pil in ga potem kratek pot — namreč do Lauferjeve hiše — spremil, vendar noče o dejanji, katerega je obdolžen, nič vedeti, rekoč, da je neposredno potem, ko se je ločil pri Lauferjevi hiši od poškodovanega, šel k svojemu stricu Janezu Zerku v Vačah v šupo na senó spat, da je prihodnji dan ob 3. zjutraj vstal in odpotoval v Trebovlje na Štajersko, odkodar je potem šel v Ljubno in je tu kot rudarski knap do takrat delal, ko so ga prijeli. Ali Jože Korač sam prizna, da je imel takoj po dejanji dva bankovca po 10 gold. in 2 po 1 gold., tedaj denar enake vrste, kakor je bil Knezu vzet, ne da bi se o poštenu pridobitvi tega denarja skazati zamogel, kajti njegov izrek, da je v začetku februarja 1874, ko je iz Trebovelj v Vače nazaj prišel, imel 15 gold. prihranjenega zaslužka in da so ti 12 gold. en del prihranjenih 15 gold. je očitna laž, ker njegova sestra Jožefa Korač pravi, da je pri vrnitvi iz Trebovelj le 3 gold. domov prinesel, sicer pa tudi iz izpovedbe Alojzije Gruntar izvira, da je takrat, ko je iz Trebovelj odpotoval le kacih par gold. imeti mogel.

Zatoženec pri razpravi odločno taji, da bi bil to dejanje učinil. Kneza dolži, da je bil pijan, ter da ne ve, kaj se je z njim godilo. Tudi nekatere priče pravijo, da sta bila Korač in Knez oba tako pijana, da sta se opotekavala.

Po končanem dokazovanji stavi sodišče porotnikom sledeče vprašanje na odgovor:

Ali je zatoženec Jožef Korač kriv, da je 19. februarja 1874 zvečer Jožefa Kneza iz Volovjega dola z namenom se polastiti njegove gotovine, napadel, ga večkrat udaril, za vrat zgrabil, ga davil, na tla vrgel, mu potem iz listnice spravljene v notranjem vestjinem žepu odvzel siloma gotovino v znesku 32 gold.?

Državnega pravdnštva zastopnik opozoruje porotnike na silno sumljive, zgoreje omenjene okoliščine, katerih zatoženec nij mogel ovreči, ter nasvetuje, da pritrdi njim stavljenemu vprašanju. Zagovornik prosi porotnike, naj dobro premislijo vse razmere dejanja, preden izgovore, da je zatoženec kriv hudodelstva, katero se kaznuje za umorom najhujše, ter jim predločuje, da je pijani Knez denar tudi lahko zgubil.

Po kratkem posvetovanji odgovore porotniki na vprašanje „da“ z 9 glasovi proti 3. Na podlagi tega izreka obsodi potem sodišče Jožefa Korača zaradi hudodelstva rop na 5 let težke ječe, poostrene vsak mesec z enim postom in 19. febr. vsacega

leta s temnico in trdim ležiščem, in na povračilo oropanih 32 gold.

Razne vesti.

* (Črez 20 ljudij ostrupeno.) V francoske vasi Sars-Poteries se je bilo zbralo k pogrebu nečega krojaškega mojstra mnogo ljudij. Pri tej priliki je prodajala neka žena kolačke, katerih je množica mnogo nakupila. Komaj so ljudje te kolačke pokusili, uže so čutili velike bolečine v želodeci, kot je to slučajno pri arzeniku. Dve osobi sta umrli, 20 jih je pak pri življenji ostalo. Žena, ki je prodajala kolače, nij vedela, da so strupeni. Morala je povedati, kje je nakupila reči za kolače.

Človek bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni
Revalescière du Barry

28 let uže je nij boleznij, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravila hrana, pri odraslih in otrocih brez medicij in stroškov; zdravi vse bolezni v želodeci, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; zleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, sluhšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicijne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbellja, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852. Revalescière du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganju v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842. Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranecelnik, 96. polka. Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856. Ponavlja izrekan gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo. Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec. Spričevalo št. 76.921.

Obergimpert, (Badensko), 22. aprila 1872. Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranecelnik. Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni. Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik. St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijšo bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, sluhšanj in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varazdin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiššanji v prsih.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.970. Gospoda Gabriella Tešnerja, slušateljja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznačajni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na rokah in nogah i t. d.

Revalescière je 4krat težnja, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., i funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v puščah 4 2 gold. 50 kr.

in 4 gold. 50 kr. — Bevaesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaja: Barry du Barry & Comp. na Wagramu, v Kärntnerstrasse št. 3, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Lasičah bratje Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Moric, v Meranu J. & Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Cernovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varazdinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specijalnih trgovcih. tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštini nakaznicah ali novicah.

Loterijske srečke.

V Gradcu 29. nov.: 46. 22. 51. 58. 69.
Na Dunaji 29. nov.: 67. 25. 47. 1. 4.

Dunajska borza 5. decembra.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld. 60 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74 " 60 "
1860 drž. posojilo	109 " 40 "

Akcije narodne banke	993	—
Kreditne akcije	235	25
London	110	45
Napol.	8	90 1/2
C. z. cekini	5	24
Srebro	105	50

v Velk. Lasičah.

Ena hiša na lepem prostoru, pri cesti, pripravna za vsako kupčijo, posebno pa za štacuno, krčmo, kavarno itd. prilična, se daje za več let v najem.

Pogodbe se mogó dobiti ustmeno ali pisмено pri posestnici št. 6, v Velk. Lasičah.

(344—2)

Mica Jutraš.

Štacuna se daje v najem.

V št. Vidu pri Zatičini se daje za špecerjsko in manufakturno kupčijo popolnoma urejena štacuna z dvema sobama za stanovanje, kuhinja, veža in dve kleti na več časa v najem. Od sv. Jurija naprej se lahko tudi zgornje nadstropje z 4 sobami in s postranskimi prostori podvzetniku za stanovanje v najem da.

Natančneje se izve pri sedanjemu lastniku

Anton Kolencu,
v št. Vidu.

(345—2)

Prodaja vinskih trt.

Uljudno se javlja, da tudi letos po ceni in na izbir prodaja **grof Meranova vinsko-trtna šola** mogo 2 in 3 letnih vinskih trt, ki rodé najokusnejše in najboljše znano grozdje. — Več se izve pri

grof Meranovem oskrbnistvu,

Mellingova ulica, št. 97 v Mariboru. (310—3)

Dobra piča.

Ječmenove tropine in kali

se prodajejo vsaki dan v

pivarni bratov Kozler-jev.

Ječmenove tropine (Malztrüber) in kali primešane mej rezanico so posebno dobra piča za molzne krave in pitavne vole. Ječmenove kali (Malzkeime) poparjene s kropom se prav dobro priležejo praseom in tudi govedini. (340—3)

F. A. Zupančič-a zaloga klobukov v Ljubljani.

P. T. uljudno naznanjam, da sem se denšnjega dne preselil

v štacuno štev. 14 na glavnem trgu,

takoj zraven moje prejšnje štacune štev. 13. — Iskreno priporočam tedaj P. T. občinstvu mojo bogato preskrbljeno **zalogo raznovrstnih klobukov.**

S odličnim spoštovanjem

(338—2)

F. A. Zupančič.

Gabriel Piccoli, lekar „k angelju“ v Ljubljani, dunajska cesta,

priporoča slav. p. n. občinstvu sledeče uže občno znane zdravniške droge:

Anatherinova ustna voda in zobni prah. Od vsake zobne in ustne bolezni obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahu, kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se ohrani zdravi duh sape in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jedanjem, pred zobnim kamenom, ki je zobni glazuri tako nevaren. **Cena flaše ustne vode 60 kr., skatija zobnega prahu 40 kr.** (70—22)

Izleček iz Chine in Coke. Najboljši dozaj znani želodčni liker; pospeši cirkulacija, olajša prebavljivost, in podá različnim organom in členom nova moč in novo življenje. **Cena flaše 80 kr.**

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici, gotovo zdravi proti vsaki prenehalni bolezni. Uspeh mojega zdravila je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bode vesel prepričal, da je najkrepkejše in najgotovejše sredstvo zoper mrzlico mej vsemi dozaj znanimi. **Flaša košta 80 kr.**

Pravo norveško dorševo jetrno olje, naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno. Posebno se rabi to bergensko dorševo olje proti revmatičnim bolečinam, protinu, pred vsem pa proti škrofelnom, proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam. **Cena originalne flaše 80 kr.**

Pravi Seidlitzovi prah, 1 tucat 70 kr.

Pravo borovniško žganje s soljo, 1 flaša 50 kr.

Pagliano-sirup iz Florence, 1 flaša 1 gold.

Voda lancasterske lilije. (Lancaster's Lily-Water.) Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnih gub, ter naredi, da vidoma zginejo. Dalje se rabi, da se preženo pege in mozoli, in da ozdravi naglo poke, katere se naredé zaradi suše ali nehladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaleto, zaradi česar jo po pravici vse dame, katerim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo. **Cena flaše 1 gld.**

Naročila zunaj Ljubljane na zgorej imenovane droge, kakor tudi na vse druge zdravila se, če mogoče z vračajočo se pošto proti poštnem povzetju izvršujejo. Stroške za embalažo in ekspedicijo itd. nagradijo gospodje komitenti.